

حلقه مفقوده

محمد هادی عطارنژاد (عطار)

جایگاه هر گروه را خود آن گروه یا جامعه تعیین می کند و جایگاه عطاران توسط جامعه تعیین شده است. اگر به چند صد سال گذشته بازگردیم، وقتی حکیمی نسخه ای می نوشت یا خود آنرا جور می کرد و یا به وسیله بیمار بایستی از دواخانه فراهم می شد و بیمار از این طریق به دارو، دسترسی پیدا می کرد. پس از حذف حکیم و حکیم باشی از چرخه درمانی کشور، که خود جای بحث و مباحثه دارد، عطاران در دویست سال گذشته طلایه دار طب سنتی بوده اند. اگر نبودند همین عطارانی که برخی ها از روی کم اطلاعی و یا از روی سهل انگاری آنها را به باد انتقاد می گیرند، دکتر عبدالله احمدیه ها و دکتر مصطفوی ها از کجا می توانستند اکتیمون، فریون و قاریقون و صدها و هزاران دارویی که به عنوان ابزار در دستان آنها بود، فراهم نموده و بیماران را بهبود دهند و به این روش مداوا افتخار کنند، پس بایستی حرمت گذشتگان را حفظ کنیم. مگر در چرخه طب آلویاتی کمتر آدمیزاد به هلاکت رسیده، چقدر اشتباه شده؛ آیا به صرف چند اشتباه می توانیم تمام خدمات این زحمت کشان را به زیر سؤال ببریم و یا اینکه اگر پزشکی در جایی خطائی بکند، این اجازه را داریم که غیر منصفانه تمامی پزشکان را به زیر سؤال ببریم. سازمان نظام پزشکی برای این اتفاقات دهها سال اندیشید و در نهایت سازمان نظارتی بوجود آمد. در عطاری و عطارخانه نیز مانند تمامی مشاغل احتمال بروز مشکلات می باشد «آنکه غلط ننویسد املاء ننویسد» و عطاران در طی این چند دهه هم فروشنده کالا بوده اند و هم گاهی به عنوان طبیب خدمات خود را به این مرز و بوم عرضه نموده اند و همیشه دارای شأن و منزلت و مورد وثوق بوده اند حتی بدترین عطار (به فرض محال) در نظر گروهی باز هم مورد اعتماد بوده و امین مردم محسوب می شده است. پس از انقلاب اسلامی و رشد طب سنتی در مراکز علمی و دانشگاهی و تخصصی تر شدن آن، رشته عطاری هم از این امر مستثنی نبوده و حال بایستی چاره ای برای آن اندیشید که امروزه جایگاه واقعی عطاران مشخص شود. ما که موظف به حفظ و نگهداری تمامی آثار علمی و فرهنگی این کشور هستیم، چطور بگذاریم که این آثار زنده براحثی پای مال حرکت شتابنده علمی و دانش بشوند. بایستی چاره ای نمود و چاره ای غیر از این نمی باشد که جایگاه عطاران به واقع تعریف شده و حدود و ثغور عمل آنها اعلام گردد. همانگونه که هر کسی در حیطه کاری آزادی عمل هایی نیز طبق قانون دارد عطاران نیز باتشریک مساعی و استفاده از نیروهای با تجربه بایستی گردهم آمده و با اندیشه درست چهار چوبی را تعریف و با همکاری اتحادیه و وزارت بهداشت و وزارت بازرگانی طرحی را تقدیم قانون گذار نمایند، عطارانی که خود خدمتگذار بوده اند و درمانگری می کردند این صحیح نیست که آنها را به نوعی طرد کنیم که سنت های با ارزش گذشتگانمان را از بین ببریم بلکه باید به آنها آگاهی و آموزش بدهیم که در کجا عمل و در کجا عمل نکنند، در کجا ارجاع دهند. برخی مواقع شنیده می شود که می گویند عطاری متولی ندارد، چه کسی می گوید متولی ندارد. مگر اتحادیه عطاران و گروه های تشکیل شده از عطاران با حسن نیت و در حال فعالیت و سخت کوش، این عمل را انجام نمی دهند؟

امروز با پیشرفت طب سنتی جایگاه عطاران رفیع شده و بالا مقام تر شده است. زمانی که پزشک یا طبیبی یا حکیمی نسخه می دهد عطار حاذق می تواند در نسخه پیچی حکیم و طبیب را که کمک و از طرفی اقدام به فروش جنس نماید، همانطور که در دویست سال گذشته به گونه ای این حقوق راداشته و با ارائه اطلاعات صحیح و کمک به امر سالم سازی کشور و کمک به جلوگیری از رشد بیماری ها و اطلاع رسانی یار و یاور مردم بوده اند.

ادامه دارد

